

Сваке године, негдје у ово доба, покрећем нешто што се на крају сведе на телефонску анкету. Ове године је то, отприлике, ишло овако...

Иван: Ало, Срле, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Срђан: Ало, не могу, договорио сам са Владом да мало шетамо по Жијеву, држимо се за руке и беремо каћуне.



Иван: Е, јбг, ај здраво. Ало, Вања, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Вања: Е, не могу, имам неке скијашке планове.

Иван: Е, јбг, ај здраво. (То сигурно укључује и Ану, немам ни њу што зват').

Ало, Звиле, еј, стани, не прекидај, не зовем те због стијене, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Андрија: (заборавио сам шта ми је тачно рекао зашто не може, али он ће, макар, нешто женско да хоризонтализује па не могу да му замјерим)

Иван: Е, јбг, ај здраво. (Да питам моју Јелену, обично ме откује, али можда се сад предомисли). Зекоје, да нећеш да одемо мало да млатимо један кулоар у Шилима?

Јелена: Нећу, с тобом нисам волела да идем на пењање ни кад сам била у форми, а камо ли сад, зови ове твоје.

Иван: Зовем, зовем, но ми се све чини да ће то залуду да буде... Ало, Данило, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Данило: Е, јбг, не могу, идем на крштење у Београд/Нови Сад/ Будимпешту брату/другу/коме већ бјеше.

Иван: Е, јбг, ај здраво. Ало, Милоше, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Милош: Е, јбг, не могу, радим.

(Већ је било јасно да од свега нема ништа, али кад је Милош потегла посао као аргумент, онда је свака нада умрла. Свеједно, требало је ићи до краја, има нечега аристократског у неодустајању од унапријед изгубљене битке)

Иван: Е, јбг, ај здраво. Ало, Владо, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“? Срле ми рекао да идете да се дружите по Жијеву, па вам предлагем да се помјерите само два гребена на сјевер и то је то?

Владо: А, нема шансе, које, какви, нисам тренирао од Бог зна откад, имам 12 кила вишка, сестри ми је ауто цркао, а треба и онај извјештај од прије неку годину да завршим, ево се одричем Срлета ако ће он с тобом (великодушно, што јес' – јес').

Иван: Е, јбг, ништа, ај здраво. Ало, Срле, нудим ти дупло више од Владове понуде, која год да је, само се предомисли!

Срђан: Нема шансе, 'оћу да шетам и сликам Влада и тачка!!!

(Било ми глупо да му кажем да је Владо, по сопственом признању набацио 12 кила, тако да ће вишак сала морати да му брише у фотошопу. Ко га шиша кад више воли Влада од мене)

Иван: Ало, Попе, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Поп: А, не могу, радим у суботу.

Иван: Е, јбг, ај здраво. Ало, Калеза, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Калеза: А, не могу, идем на једну свадбу.

Иван: Дабогда ти музика била катастрофа, печење не ваљало, а ракија била нека брља да те глава три дана после боли.... Ај здраво. Ало, Жаре, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Жарко: Не могу, идем са Ранком и неком екипом на Метеоре, па смо мислили на кондициони трек негдје око Космача, а после негдје у суву стијену. Ако Ранко 'оће, ево му ја уступам сву опрему...

Иван: Јбг, нема везе, ви бар на пењање негдје идете, нећу ти узимати партнера – више ми је него јасно колико је то зајebано дефицитарна роба, поздрав, чујемо се. Ало, Новице, што чиниш у суботу ујутро? Биће сјевер и довољно хладно за неки кулоар у Шилима, па да пробамо прије него ми нога оде на „Хасан сецкати“?

Новица: А, прашћај Ицо, с мајсторима сам цио дан – олуци, лим, свашта, не могу ти мрднут'.

Иван: Добро, поздрав, видимо се.

Срђан: Ало!

Иван: Ало, да се ниси предомислио?

Срђан: Нисам, зовем да питам да се ти ниси предомислио, па да идеш с нама?

Иван: Е, нећу, из ината. Само ви шетајте.

Срђан: Не љути се, ево, гледао сам оног Френдона у Иг ди Мидију, идемо тамо 2019-те.

Иван: Да, да, сви 'оће у Алпе 2019-те, а нико сјутра у Шила. Само уживајте.

Радоња је сјебао леђа, са Бојаном Бошковићем не пењем од 2006, а Бојана Ђокића сам заборавио, тек сам се јутрос сјетио да сам могао и њега да позовем. Он сад има идеалан центаршут да каже „аааа, што не рече, баш ми се ишло и имао сам слободно јутро, али нисам имао с ким“.

Резиме: Субота је осванула најљепша што је могла за кулоарисање. Пут до Кастрата је чист, снијега у кулорама има доста, а сјевер га је вјероватно добро стврднуо. Ја сам јутро провео у холу базена, чекајући да Растку заврши пливачки тренинг. Вања скија, Владо и Срле се држе за руке и шетају по Жијеву, Калеза се спрема за свадбу, Жарко и Ранко избјегавају поскоке око Космача, Данило је на путу, Милош и Поп раде, Звиле у доброчојство, Новица пази да му мајстори не обале што са крова и све то тако. Подгорички алпинистички трип.

У Подгорици, 21.04.2018.